

Vi er blevet stillet det spørgsmål af hr. Kristen Touborg, om der ikke er en uklarhed i formuleringen af vores dagsordensforslag, så det eventuelt på et senere tidspunkt kunne misbruges af de borgerlige. Nu vil jeg sige, at man vel ikke kunne vedtage en dagsorden her i Folketinget, som ikke på et senere tidspunkt ville kunne misbruges af de borgerlige. Det er ganske enkelt umuligt; men hovedparten i sådan en sikring består jo først og fremmest i, at de borgerlige ikke ved et kommende valg skulle kunne få flertal i Folketinget; det er deri, den eneste sikkerhed mod det problem sådan set ligger.

Men jeg vil gerne sige til SF, at der ingen tvivl er om, at disse midler, som kan indgå i nationale støtteordninger, ikke skal bruges til videreudbygning af det, man kunne kalde kemisk landbrug. Der må ikke opstå nogen som helst tvivl om, at de skal bruges til en økologisk reform. Hvis dagsordensforslagets formulering har kunnet give anledning til nogen tvivl, vil jeg i hvert fald meget gerne her understrege, hvad meningen er, nemlig at det er til økologisk landbrug, at disse nationale støtteordninger kan eller vil blive nødvendige.

Jeg vil også gerne i den forbindelse understrege, at vi ikke har til hensigt - det sagde jeg også til hr. Steen Gade - med vores dagsorden at lægge op til, at der sker en almindelig udpumpning af støttemidler til dansk landbrug i konsekvens af GATT-aftalen. Mere tydeligt tror jeg ikke, det kan siges, og det er i hvert fald sådan, vi mener det. Jeg håber naturligvis på den baggrund, at SF og også andre partier vil være i stand til at støtte vores dagsordensforslag.

Sonja Albrink (CD):

GATT-forhandlingernes målsætning om fri konkurrence for landbrugsprodukter er som udgangspunkt et sundt og rigtigt princip. Men lad det samtidig være sagt, at mere liberale samhandelsforhold skal bygges op, og det vil nok også give nogle problemer. Det må også erkendes, at aftalen mellem USA og EU om bestemmelserne på landbrugsområdet, der var en forudsætning for den samlede GATT-aftale, måske ikke just har været til gunst for EU.

Statsstøtte til i-landenes landbrugsproduktion medfører, at verdensmarkedsprisen på landbrugsvarer bliver presset ned, og at ulandene dermed ikke har mulighed for at sælge deres egne produkter til den pris, de ellers kunne opnå. Det kan man vel kalde dumping eller omvendt ulandsstøtte, som ikke kunne fortsæt-

te. Derfor er der brug for at finde måder, som sætter jordbrugserhvervene bedre i stand til at producere rentabelt uden eller med væsentlig mindre produktionsstøtte; det er i alle partiers og parters interesse.

Det gælder inden for al produktion i Danmark, at vi ikke kan konkurrere på prisen på arbejdskraft, derfor skal vi konkurrere på kvalitet og på knowhow. Både nationalt og gennem EU-midler er der afsat betydelige beløb til produktudvikling og strukturprojektsstøtteordninger, hvor man støtter rational produktion af kvalitetsvarer inden for landbrug og fødevarerindustrien. Støtten går ikke til den løbende produktion, men til udvikling og etablering af produktionen. Den slags støtteordninger er en klar tilkendegivelse af, at der er prioriteret til fordel for selve udviklingen.

Taler man om konkurrence og ser på produktionsprisen, må man også se på, hvordan den er sat sammen. Det er ikke kun et spørgsmål om støtte, men i høj grad om landbrugets rammebetingelser i øvrigt.

Kaster man også et blik på de lande, som dansk landbrug skal konkurrere med på verdensmarkedet, er de danske jordskatter et kaptel for sig, som er ukendt eller kun findes i mindre udstrækning hos vore konkurrenter i andre lande. Men dansk landbrugs økonomiske rammebetingelser blev dog væsentligt lettet, da der blev åbnet for at omlægge kontantlånene. Dansk landbrugs rentebyrde blev i den forbindelse nedbragt med omkring 2 mia. kr. om året, en lempelse, der ikke anses som statsstøtte, men bør tages med i betragtning ved en vurdering af konkurrenceevnen.

I landbrugspakken er der lagt loft over ejendomsskatterne på landbrugets produktionsjord i en årrække, og regeringen arbejder jo i øjeblikket med en reform af reglerne om generationsskifte, som længe har været i landbrugets søgelys, fordi de udgør en væsentlig belastning for jordbrugserhvervenes økonomi.

I CD har vi forhåbninger om, at der også herigennem ville kunne opnås lempelser, som kan være et bidrag til fremme af den tilpasning, landbruget skal igennem, og som i stor udstrækning er landbrugets eget ansvar.

I overensstemmelse med GATT-aftalen bør produktionsstøtten gradvis falde bort, og her vil jeg godt indskyde, at priser man den frie handel efter GATT-aftalen for at redde ulandene, nytter det ikke vedblivende at presse på for en national kompensation. Til gengæld er det vigtigt at sikre